

Warszawa, dnia 18 maja 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 48/22

- 1.
- 2. WYROK**
- 2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**
- 3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:**
- 4. Przewodniczący: SSO Michał Bukiewicz**
- 6. protokolant: protokolant sądowy Marta Herc**
- 7. przy udziale prokuratora Jerzego Kopcia**
- 8. po rozpoznaniu dnia 18 maja 2022 r.**
- 9. sprawy K. K., syna W. i E., ur. (...) w W.**
- 10. oskarżonego o przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk**
- 11. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego**
- 12. od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie**
- 13. z dnia 26 października 2021 r. sygn. akt IV K 314/18**
- 15. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie na rzecz adw. A. L. kwotę 516,60 zł obejmującą wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną z urzędu w instancji odwoławczej wraz z podatkiem VAT; zwalnia oskarżonego od opłaty i ponoszenie pozostałych kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, przejmując poniesione wydatki na rachunek Skarbu Państwa.**

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 48/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>		
wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 26.10.2021r., sygn. akt IV K 314/18		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	K. K.	wielokrotna karalność oskarżonego	informacja z KRK	259-264
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.1.1	informacja z KRK	Sąd odwoławczy obdarzył wiarą treść informacji z KRK albowiem została wystawiona przez uprawniony podmiot, w zakresie jego kompetencji a jej wiarygodność nie była kwestionowana przez strony		

<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>obraza przepisów postępowania, które miały wpływ na treść orzeczenia tj.</p> <p>art. 7 kpk poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego,</p> <p>art. 410 kpk poprzez pominięcie istotnych dla rozstrzygnięcia dowodów,</p> <p>które to błędy doprowadziły do błędów w ustaleniach</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mających wpływ na treść wyroku, polegających na uznaniu, że oskarżony dokonał kradzieży w dniu 19.12.2016 i 9.02.2017 wspólnie i w porozumieniu z I. N. (1)</p>			
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut okazał się bezzasadny i nie zasługiwał na uwzględnienie. W opinii Sąd Odwoławczego, Sąd pierwszej instancji przeprowadził przewód sądowy zgodnie z wymogami procedury karnej i nie dopuścił się żadnych podlegających uwzględnieniu z urzędu uchybień, które skutkowałyby koniecznością uchylecia lub zmiany zaskarżonego wyroku niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów, stosownie do wymogów art. 439 kpk lub</p>				

art. 440 kpk.
Nie zaistniały żadne
podstawy skutkujące
koniecznością
dokonania zmiany
wydanego w sprawie
rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy po
dokonaniu
wszechstronnej
analizy zebranego w
sprawie materiału
dowodowego, zajął
stanowisko, iż Sąd
Rejonowy w sposób
prawidłowy oraz
dokładny
przeprowadził
postępowanie
dowodowe,
wnikliwie i
wszechstronnie
rozważył wszystkie
dowody i
okoliczności
ujawnione w toku
rozprawy,
dokonując następnie
na ich podstawie
właściwych ustaleń
faktycznych, tak
co do samego
przebiegu mających
miejsce zdarzeń,
jak i rozstrzygając
kwestie sprawstwa
i winy oskarżonego.
Postępowanie
dowodowe w
niniejszej sprawie
zostało
przeprowadzone z
należyłą
starannością i
poszanowaniem
proceduralnych
zasad
obowiązujących w
polskim procesie

karnym, dlatego nie było w sprawie żadnych podstaw ani do skutecznego kwestionowania dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny zebranego materiału dowodowego, ani też poczynionych na podstawie tego materiału ustaleń faktycznych w sprawie.

Rozpoczynając analizę zarzutów apelacyjnych sformułowanych przez obrońcę oskarżonego w złożonym środku odwoławczym Sąd Okręgowy podkreśla, iż nie podziela stanowiska skarżącego jakoby w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia art. 7 kpk, art. 410 kpk. Z uwagi na fakt, iż sformułowane przez skarżącego zarzuty naruszenia w/w przepisów, sprowadzały się w zasadzie do tożsamej kwestii tj. negowania zasadności przypisania oskarżonemu odpowiedzialności za przestępstwa stypizowane w art. 278 § 1 kk w zw. z art.64§1kk Sąd Okręgowy uznał, iż zasadnym jest

dokonanie ich łącznego omówienia. Apelujący wskazał w tym zakresie, iż do naruszenia art. 7 kpk miało dojść w niniejszej sprawie poprzez dokonanie przez Sąd Rejonowy w szczególności błędnej oceny zeznań I. N. (1) a nadto bezpodstawnego odrzucenia depozycji oskarżonego w zakresie w jakim zaprzeczył on aby był sprawcą przypisanych mu czynów.

Na wstępie rozważań należy zaznaczyć, iż zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów o której mowa w treści art. 7 kpk, organ procesowy ocenia dowody i wyciąga z nich wnioski według wewnętrznego przekonania, nieskrępowanego regułami prawnymi. Zasada swobodnej oceny dowodów nie oznacza jednak, iż ocena ta ma charakter dowolny, albowiem sąd powinien wyjaśnić, w jaki sposób dowody ocenił i dlaczego wyciągnął z nich takie, a nie inne wnioski dotyczące konkretnych ustaleń

faktycznych.

Przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niemożności przypisania tej cechy innym dowodom, pozostaje pod ochroną art. 7 kpk wówczas, gdy jest ono poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, z uwzględnieniem zasady prawdy materialnej, zasady obiektywizmu, a także, gdy jednocześnie jest wyczerpująco oraz logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.09.2007r., sygn. akt SNO 57/07).

Zdaniem Sądu Okręgowego argumenty sformułowane we wniesionej apelacji stanowią jedynie ocenę własną zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego poczynioną przez skarżącego, bez skutecznego podważenia wniosku Sądu I instancji. Sąd Okręgowy podziela w tym zakresie stanowisko Sądu

Najwyższego, że dokonanie oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób odmienny od oczekiwań stron procesowych nie stanowi naruszenia przepisów art. 7 i 410 k.p.k. (zob. post. SN z dnia 12 lutego 2016 r., III KK 20/16). Krytyka odwoławcza jest zdaniem Sądu Okręgowego zupełnie gołosłowna, obrońca oskarżonego niesłusznie pomija wnikliwą analizę dowodów przeprowadzoną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, w żaden sposób jej nie podważając, a jedynie prezentując własną wersję inkryminowanych zdarzeń. Powyższe nie może odnieść spodziewanych skutków, albowiem jest to jedynie próba uchronienia oskarżonego od poniesienia odpowiedzialności karnej.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji, procedując w niniejszej sprawie, spełnił wszystkie wskazane wyżej wymogi i nie popełnił błędów w

ustaleniach faktycznych. Dyrektywy swobodnej oceny zostały przez Sąd I instancji prawidłowo uwzględnione i dano temu wyraz w uzasadnieniu orzeczenia. Oceny tej nie sposób skutecznie kwestionować, zaś polemika uzasadnienia apelacji pozbawiona jest w tym zakresie rzeczowych argumentów. Choć istotnie odmienna ocena dowodów korzystna dla oskarżonego jest naturalnie prawem obrońcy, to nie wynika z niej jednak samo przez się, by ocena dokonana w sprawie przez Sąd orzekający charakteryzowała się dowolnością.

Przeciwstawne stanowisku Sądu I instancji zarzuty są, zdaniem Sądu Okręgowego, przedstawione wybiórczo i nie odnoszą się do całości faktów wykazanych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, których ocena w całości doprowadziła do wydania wyroku.

Skarżący nie wykazał skutecznie, aby rozumowanie Sądu Rejonowego, przy ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów było wadliwe, bądź nielogiczne.

Zważyć zatem należy, iż w zakresie kwestionowanej przez skarżącego oceny zeznań świadka I. N. (1) Sąd Okręgowy w całości podziela argumentację poczynioną w uzasadnieniu Sądu I instancji, nie widząc jednocześnie potrzeby czynienia ponownej analizy tożsamy okoliczności.

Obrońca dąży do wykazania, iż skoro świadek I. N. w dniu przesłuchania była na głodzie narkotykowym, to jej zeznania nie mogą stanowić pełnowartościowego dowodu w sprawie. Zauważyć należy, że tym zagadnieniem zajmował się już Sąd I instancji, o czym przekonuje bardzo skrupulatna ocena zeznań tego świadka dokonana przez Sąd meriti. Podkreślić należy, że treść zeznań i wyjaśnień świadka, które sąd

rejonowy obdarzył
wiarą była zbieżna z
pozostałym
materiałem
dowodowym w tym
z wyjaśnieniami
oskarżonego z
postępowania
przygotowawczego,
gdzie przyznał się do
popelnienia czynów
dlatego też próba
kontestowania
możliwości
relacjonowania
przez świadka
zdarzeń nie mogła
odnieść
zamierzonego
skutku.

Skarżący nie
zauważa, że sam
fakt uzależnienia
świadka od
narkotyków nie
może automatycznie
przesądzać o
niewiarygodności
jego zeznań. Od
osoby uzależnionej
od środków
odurzających wolno
bowiem uzyskać
informacje
pozwalające podjąć
organowi
procesowemu
czynności
dowodowe, których
wyniki mogą zostać
zaliczone w poczet
dowodów i
wykorzystane do
ustalenia podstawy
faktycznej
rozstrzygnięcia
kwestii prawnych,
np. uzyskać
informacje o

<p>dowodach, których przeprowadzenie pozwoli rozstrzygnąć o odpowiedzialności oskarżonego za zarzucany mu czyn przestępny.</p> <p>W ocenie Sądu Okręgowego również ocena dowodu z opinii sądowo-psychologicznych i psychiatrycznych została przeprowadzona w sposób prawidłowy. Opinia psychologiczna w żaden sposób nie wyklucza zeznań świadka I. N. (1) z puli pełnowartościowego materiału dowodowego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z podanych wyżej powodów wniosek nie mógł uzyskać akceptacji sądu odwoławczego</p>		

<p>3.2.</p>	<p>Zarzut rażącej niewspółmierności kary , gdyż oskarżony jest osobą młodą i chorą , stopień społecznej szkodliwości czynów nie był największy , szkoda pokrzywdzonych nie był duża a część przedmiotów odzyskano zaś motywacją oskarżonego była spowodowana czynnikami chorobowymi</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>W wywiedzionym środku odwoławczym obrońca oskarżonego sformułował zarzut wymierzenia wobec oskarżonego rażąco niewspółmiernej kary zasadniczej co zdaniem apelującego miało być konsekwencją pominięcia w procesie wyrokowania okoliczności świadczących na korzyść oskarżonego. Sąd Okręgowy nie podziela jednakże również</p>				

argumentacji
skarżącego
zaprezentowanej w
w/w zakresie,
uznając, iż brak
jest jakichkolwiek
podstaw do tego
aby zasadnym było
uznanie orzeczonej
wobec oskarżonego
kary za zbyt surową,
w szczególności
za rażąco surową.
Rażąca
niewspółmierność
kary zachodzi tylko
wówczas, gdy na
podstawie
ujawnionych
okoliczności, które
powinny mieć
zasadniczy wpływ
na wymiar kary,
można było przyjąć,
że zachodziłaby
wyraźna różnica
pomiędzy karą
wymierzoną przez
Sąd I instancji a
karą, jaką należałoby
wymierzyć w
instancji
odwoławczej w
następstwie
prawidłowego
zastosowania
dyrektyw wymiaru
kary przewidzianych
w art. 53 k.k. oraz
zasad
ukształtowanych
przez orzecznictwo
Sądu Najwyższego.
Na gruncie art. 438
pkt 4 k.p.k. nie
chodzi o każdą,
ewentualną różnicę
w ocenach co do
wymiaru kary, ale
o różnicę ocen tak

zasadniczej natury,
iż karę dotychczas
wymierzoną nazwać
można byłoby -
również w
potocznym
znaczeniu tego słowa
- rażąco
niewspółmierną, to
jest niewspółmierną
w stopniu
niedającym się
wręcz zaakceptować
(zob. wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
2.02.1995r., sygn.
akt II KRN 198/94).
W przekonaniu
Sądu Okręgowego
takie okoliczności w
niniejszej sprawie
nie zachodzą.

Zwrócić uwagę
należy, na fakt, iż
wbrew stanowisku
skarżącego nie
można uznać, aby
istotnie Sąd
Rejonowy,
kształtując wobec
oskarżonego wymiar
orzeczonej kary
pomiął
okoliczności
podniesione przez
obrońcę
oskarżonego.

Przeciwko
powyższemu
założeniu przeczy
bowiem już sama
lektura uzasadnienia
Sądu I Instancji,
wskazująca w
sposób
jednoznaczny na
poczynienie przez
Sąd Rejonowy
dokładnej analizy

zachodzących w
stosunku
oskarżonego
okoliczności
obciążających, w
szczególności
wielokrotnej
karalności, jak
i ustaleń co
poziomu znaczenia
okoliczności
łagodzących,
wpływających na
wymiar kary. Mając
zatem na uwadze
powyższe Sąd
Okręgowy uznał,
iż ukształtowany
wobec skazanego
przez Sąd I instancji
wymiar kary jest
zgodny z zasadami
obowiązującymi
przy ich wymiarze
i nie razi swoją
surowością, zaś
apelacja nie
dostarczyła tego
typu argumentów,
które władne byłyby
podważyć ocenę
poczynioną przez
Sąd Rejonowy.
Orzeczona kara nie
razi surowością,
zwłaszcza, że kara
orzeczona została
w dolnej granicy
zagrożenia przy
udowodnionym
działaniu w
warunkach
recydywy.

Wniosek

wymierzenia kary łagodniejszego rodzaju	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Z podanych wyżej powodów wniosek nie mógł uzyskać akceptacji sądu odwoławczego				
3.3.	obraza przepisu prawa materialnego przez co orzeczenie nie odpowiada prawu, tj. art. 46§1 kk poprzez orzeczenie wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody solidarnie z I. N. (1), gdy wymieniona nie jest oskarżoną w niniejszej sprawie oraz została obciążona obowiązkiem naprawienia szkody na rzecz tych samych pokrzywdzonych	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Zarzut jest chybiony . Istota				

odpowiedzialności
solidarnej sprawców
czynu
niedozwolonego
uprawnia
pokrzywdzonego do
dochodzenia
należności od
każdego ze
współsprawców w
całości. Nie może
wykluczać takiej
odpowiedzialności
to , że są
oni osądzeni w
odrębnych
postępowaniach. Na
I. N. został
orzeczony
obowiązek solidarny
naprawienia szkody
w sprawie IV
K 264/17 Sądu
Rejonowego dla
Warszawy Pragi
Północ w
Warszawie.
Dopełnieniem tego
jest orzeczony w
sprawie niniejszej
obowiązek
naprawienia szkody
przez K. K.
solidarnie z I.
N.. Tym samym
rozstrzygnięcia
pozostają spójne
i wykonalne .
Okoliczność, że
powstały dwa tytuły
egzekucyjne
dotyczące tej samej
kwoty nie przesądza
w żaden sposób ,
iż pokrzywdzeni
wzbogacą się w
sposób
nieuprawniony.
Kwestia
zaspokojenia

<p>roszczeń może być badana w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności, jak również może być przedmiotem zarzutów w postępowaniu egzekucyjnym, w tym poprzez stosowne powództwa przeciwegzekucyjne. Rozumowanie obrony sprowadzałoby się do braku odpowiedzialności oskarżonego za naprawienia szkody, co jest oczywiście niedopuszczalne.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana wyroku w tym zakresie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z podanych wyżej powodów wniosek nie mógł zyskać akceptacji sądu odwoławczego</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE</p>		

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności		
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie z dnia 26.10.2021r., sygn. akt IV K 314/18		
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy		
Podniesiona w apelacji argumentacja obrońcy oskarżonego nie mogła podważyć słusznych i prawidłowo uzasadnionych wniosków wywiedzionych przez Sąd Rejonowy. Z tego względu,		

zarzuty skarżącego uznano za niezasadne, a wyrok utrzymano w mocy.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu		

Państwa - Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W. na rzecz adw. A. L. kwotę 516, 60 złotych, obejmującą wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną z urzędu w instancji odwoławczej wraz z podatkiem VAT. Wysokość opłaty ustalono na podstawie § 17 ust. 2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, zgodnie z którym opłata za obronę przed sądem okręgowym jako drugą instancją wynosi 420 złotych. Powyższą kwotę należało następnie, zgodnie z § 4 ust. 3 ww. Rozporządzenia, podwyższyć o kwotę podatku VAT.

Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego od opłaty i ponoszenia pozostałych kosztów sądowych w postępowaniu

odwoławczym, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa. Zgodnie bowiem. z art. 624 § 1 k.p.k., sąd może zwolnić oskarżonego lub oskarżyciela posiłkowego w całości lub w części od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla nich zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. W ocenie Sądu Okręgowego, okoliczności przedmiotowej sprawy, zwłaszcza sytuacja materialna oskarżonego, uzasadniały zwolnienie go od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

7. PODPIS

1.11. **Granice zaskarżenia**

Granice

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok w całości		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana